

ΑΠΟ ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ

ΣΤΑ ΕΡΕΪΠΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Σᾶς ἀγναντεύω πάλι ἀπὸ ψηλά,
μυγευτικοὶ μου ἔσσεῖς καὶ θεῖοι μου κάμποι !
πῶ στὸς γλοφυρὸς σας κόρφους ἀπαλά
τὰ ὀρέμματά του ὁ Ἄλφειός κυλᾷ
χίλις γεννώντας ὀμορφιὰς καὶ θάμνη !

Ν. ΚΥΠΡΙΣΣΗΣ

Σᾶς ἀντιγράφω πάλιν, ὦ βουνά,
τοῦ ζώνετε τοὺς κάμπους γύρα-γύρα
καὶ σᾶς, ὦ πεῦγα καὶ δεινὰ τριανὰ
ποῦ μοῦ μυρώνετε τ' ἀέρι τοῦ περναῖ,
μὲ μύοζους ἀλαφροὺς μαϊδέριμα μύρα !

Χρονὸς ἐλπίδες, ὄνειρα θαφτά,
χωρὸς ἀπόκρυφες καὶ πόθοι μύθοι,
ξηρνοῦνε μέσῳ μου λαχταριστά,
ὅταν τὸ μάτι μου σὲ σᾶς κοιτᾷ,
ὦ δημιαγμένους ἐκκλησιὰς καὶ πύργοι !

Καὶ νοιώθω, ἀκούω ἀντίλαλοι θολὰ
νὰ πνέουν γύρω στὰ παλιὰ συν-
[τοίμια !
ἀντίλαλοι πρωτάκουστοι παλιhoί,
νὰ τραγουδοῦν στῆς Αἴθρας τὸ φιλί,
τὰ ὄραϊα, τὰ μεγάλα καὶ τὰ τίμια !

Χωρὶς γ' ἀφίσουν νέκρας παγωνιὰ
κοντὰ σας γοργοδιάβηκαν τὰ χρόνια !
καινούργια ἐγκόνια ἀπὸ παλιὰ γεννειά,
κρύβουν σὲ κάθε πέτρα καὶ γωνιά,
ἴδιους σκοποὺς κι' ἴδια ψηλὴν αἰώνια !